

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА ЛОБОВИКА БОРИСА ОЛЕКСАНДРОВИЧА

Наукова громадськість у грудні минулого року готувалася відзначити 75-річчя старійшини релігієзнавців України – Б.О.Лобовика. Але зла недуга відвернула ці урочистості. Після складної операції 16 січня Борис Олександрович відійшов із земного життя у вічність. Тяжко це усвідомлювати, але факт, що його немає вже з нами. Ми можемо лише усвідомлювати уроки Б.Лобовика. В чому вони?

Насамперед у відданості своєму науковому фаху і в щирій закоханості в нього, у високому теоретичному рівні наслідків наукового пошуку і в такій науковій педантичності, яка подеколи, як здається, межує з дрібязковістю. Борис Олександрович ніколи не замикався на собі, а прагнув передати свій знання і переконання іншим. Відтак ми й маємо сформовану ним школу з гносеології релігії. Професор був щиро прив'язаний до своєї малої Вітчизни – сім'ї і до великої Вітчизни, а нею для нього була Україна. З болем у серці він переживав всі колізії українського національного пробудження й утвердження. Багато задумів мав Борис Олександрович для нашої “Енциклопедії релігій”, з підготовки релігієзнавчих підручників. Тож реалізація цих задумів є продовженням його земного життя. Душа безсмертна, а це – наукові здобутки нашого колеги, помножені знання його студентів і пошуківців, наша світла пам'ять про нього.

Пухом земля Вам, наш любій друже і вчителю !

Вічність Вам у пам'яті і потойбіччі !

Релігієзнавці України

